

STORTINGET

Lovvedtak 134

(2024–2025)

(Første gangs behandling av lovvedtak)

Innst. 529 L (2024–2025), jf. Stortingsvedtak 856 (2022–2023)

I Stortingets møte 13. juni 2025 ble det gjort følgende

vedtak til lov

om godtgjøring og andre ytelser til stortingsrepresentanter (representantytelsesloven)

Kapittel 1 Innledende bestemmelser

§ 1 Lovens formål

Loven skal bidra til å sikre at alle som er valgt inn på Stortinget, har mulighet til å utøve stortingsvervet på like vilkår, uavhengig av geografisk tilhørighet og livssituasjon. Loven skal legge til rette for at representantene får ytelser som kompenserer for kostnader og dekker behov som følger av vervet. Loven skal videre bidra til en god forvaltning av ytelsene.

§ 2 Definisjoner

Fast møtende vararepresentanter er representanter som møter for

- stortingsrepresentanter som er utnevnt til statsråder, statssekretærer eller politiske rådgivere i regjeringen
- stortingsrepresentanter som trer ut av Stortinget fordi de ikke lenger er valgbare etter Grunnloven § 62 første ledd.

Innkalte vararepresentanter er personer som møter for representanter som har fått innvilget permisjon.

Med ytelser menes i denne loven utbetalinger, refusjoner og naturalytelser.

§ 3 Utfyllende retningslinjer

Stortingets presidentskap kan gi utfyllende retningslinjer om ytelsene som reguleres i loven.

§ 4 Delegering av beslutningsmyndighet

Stortingets presidentskap kan delegere sin beslutningsmyndighet etter loven til Stortingets direktør.

Kapittel 2 Godtgjøring

§ 5 Stortingets godtgjøringsutvalg

Stortingets presidentskap oppnevner en leder og to andre medlemmer til Stortingets godtgjøringsutvalg. Utvalget fungerer i fire år. Utvalget er beslutningsdyktig når alle medlemmene er til stede. Stortingets presidentskap kan fastsette nærmere retningslinjer for utvalgets virksomhet.

Stortingets godtgjøringsutvalg skal årlig vurdere nivået på godtgjøringene og legge sin tilråding frem for Stortingets presidentskap.

§ 6 Stortingsrepresentanters godtgjøring

Stortinget fastsetter godtgjøring for stortingsrepresentantene, statsministeren og regjeringens medlemmer. Godtgjøringen fastsettes som et årlig beløp.

Stortingets president har samme godtgjøring som statsministeren.

De andre stortingsrepresentantene har lik godtgjøring, med tilleggene som fremgår av § 8.

Den årlige godtgjøringen utbetales med en tolvtedel hver måned. Dette gjelder også for fast møtende vararepresentanter i den perioden de møter.

§ 7 Innkalte vararepresentanters godtgjøring

Innkalte vararepresentanter har samme godtgjøring som stortingsrepresentantene for de dagene eller periodene de er innkalt til å møte. Innkalte vararepresentanter får også godtgjøring for hver dag eller del av dag på mer enn seks timer som er nødvendig for reise til og fra Stortinget, og som faller utenom de dagene vararepresentanten møter i Stortinget.

Stortingets presidentskap kan etter søknad bestemme at vararepresentanter får beholde godtgjøringen i perioder de ikke er innkalt, i følgende tilfeller:

- i perioder uten møter i plenum når vararepresentanten møter for en representant som må antas å fortsette sitt fravær også etter den aktuelle perioden.
- ut kalenderåret etter siste innkallingsdag før jul hvis vararepresentanten har møtt minst to måneder i sesjonen og ikke har annen inntekt i den perioden han eller hun søker om å beholde godtgjøringen for.
- i andre særlige tilfeller.

Godtgjøringen blir utbetalt minst én gang per måned.

§ 8 Tilleggsgodtgjøring

Stortingets første visepresident har en tilleggsgodtgjøring på 14 prosent av den årlige godtgjøringen. De øvrige visepresidentene har en tilleggsgodtgjøring på sju prosent.

Lederne for Stortingets fagkomiteer har en tilleggsgodtgjøring på sju prosent av den årlige godtgjøringen. Den som fungerer som komitéleder ut over fem dager, har tilsvarende tilleggsgodtgjøring som komitélederen for den tiden fungeringen varer.

§ 9 Forskudd på godtgjøring

Stortingets presidentskap kan etter søknad bestemme at en representant i særskilte tilfeller kan få inntil to måneders godtgjøring utbetalt på forskudd. Vilåarene for rett til forskudd og reglene for tilbakebetaling er de samme som for ansatte i staten.

§ 10 Godtgjøring ved permisjoner

Representanter som har permisjon fra Stortinget, beholder godtgjøringen i inntil 14 dager med mindre de gir avkall på den.

Stortingets presidentskap kan etter søknad bestemme at en representant får beholde godtgjøringen ut over 14 dager hvis representanten har fått permisjon

- på grunn sykdom eller skade. Representanten må fremlegge sykmelding enten sammen med permisjonssøknaden eller snarest mulig etter at permisjonen er innvilget. Dersom representanten ikke gjør dette, kan Stortingets presidentskap bestemme at godtgjøringen skal falle bort for den resterende delen av permisjonen.

- for å delta på reise som medlem av en delegasjon oppnevnt av Stortinget eller Stortingets presidentskap.
- for å delta i møter eller utføre andre oppdrag etter oppnevning av Kongen, Stortinget eller et departement.
- av velferdsgrunner. Godtgjøringen kan bare innvilges i særlige tilfeller og i en tidsavgrenset periode.

Ved svangerskapspermisjon, omsorgspermisjon, adopsjonspermisjon, fødselspermisjon, foreldrepermisjon og permisjon ved barns og barnepassers sykdom beholder representantene godtgjøringen etter tilsvarende regler som for ansatte i staten, så langt reglene passer. Dette gjelder også for innkalte vararepresentanter i den perioden innkallingen gjelder.

Kapittel 3 Dekning av utgifter til reiser

§ 11 Definisjon av reisetyper

Med tjenestereiser menes reiser som representantene gjennomfører som ledd i utøvelsen av vervet. Arbeidsreiser og pendlerreiser regnes ikke som tjenestereiser.

Med arbeidsreiser menes representantenes reiser mellom hjemsted eller pendlerbolig og Stortinget.

Med pendlerreiser menes reiser representanter som pendler, foretar mellom hjemsted og Stortinget eller pendlerbolig, jf. kapittel 4 om ytelser til representanter som pendler.

Med familiereiser menes reiser mellom hjemsted og Oslo for representantenes familiemedlemmer.

§ 12 Generelt om reiser

Alle reiser som skal dekkes av Stortinget, må ha sammenheng med utøvelsen av vervet som stortingsrepresentant. Representantene skal dokumentere at reisen har sammenheng med vervet.

For å få dekket reisekostnader må representantene levere reiseregning snarest mulig etter at reisen er gjennomført. Hvis Stortinget har dekket kostnader direkte, skal representantene levere reiseregning innen tre måneder.

Reisen skal etter en samlet vurdering foretas på den for Stortinget hurtigste, rimeligste og mest miljøvennlige måten så langt dette er forenlig med en effektiv og forsvarlig gjennomføring av reisen. Hvis vektlegging av miljøhensyn gir merkostnader, må representanten redegjøre for dette i reiseregningen.

§ 13 Tjenestereiser

Stortinget dekker utgiftene til representantenes tjenestereiser innenlands eller utenlands etter bestemmelsene i eller i medhold av denne loven.

Skal en tjenestereise dekkes av Stortinget, må representanten dokumentere at reisens formål og innhold i hovedsak er tjenesterelatert.

For utgifter til overnatting på tjenestereiser utenlands dekkes bare legitimerede utgifter.

Tjenestereiser utenlands i forbindelse med de faste parlamentarikerdelegasjonenes virksomhet skal være godkjent av delegasjonslederen. Alle andre tjenestereiser utenlands skal være godkjent av Stortingets presidentskap.

Stortinget dekker som hovedregel ikke reiseutgifter for ledsagere. Når det er nødvendig å ha med ledsager på reisen, kan Stortingets presidentskap likevel beslutte at ledsagers reiseutgifter skal dekkes helt eller delvis.

Når en representant må ha barn under ett år med på reisen, kan Stortingets presidentskap beslutte at nødvendige merutgifter til barnetilsyn eller reise- og oppholdsutgifter for én barnepasser skal dekkes. Dersom det er særlige grunner til det, kan tilsvarende utgifter dekkes selv om barnet er over ett år.

Deltakelse ved gravferder anses som tjenestereiser hvis deltakelsen har tilknytning til vervet som stortingsrepresentant.

Stortinget kan gi forskudd til dekning av utgifter til tjenestereiser etter tilsvarende regler som for ansatte i staten.

§ 14 Arbeidsreiser

Stortinget anses som fast arbeidssted for representantene. Utgifter til reiser mellom Stortinget og hjemstedet eller en pendlerbolig dekkes som hovedregel ikke.

Representanter som har sitt hjemsted mer enn 40 kilometer fra Stortinget, får dekket reisekostnader til og fra Stortinget ved tiltredelse og fratredelse og ved sesjonsåpning og sesjonsavslutning.

Ved dokumentert sykdom eller skade kan representantene få dekket særlige utgifter til transport til og fra Stortinget.

Ved permisjon på grunn av sykdom eller skade eller permisjon av velferdsgrunner kan representantene få dekket utgifter til én reise fra Stortinget eller pendlerboligen til hjemstedet eller annet innenlands oppholdssted og derfra tilbake til Stortinget igjen.

Utgifter til andre arbeidsreiser kan dekkes i tilfeller der det er fastsatt av presidentskapet i retningslinjer.

Ved bruk av egen bil får representantene kilometergodtgjøring etter satsene for tjenestereiser i staten.

§ 15 Familiereiser

Representanter kan få dekket utgifter til reise mellom hjemstedet sitt og Oslo for medlemmer av husstanden. Som medlemmer av husstanden regnes ektefelle, samboer og hjemmeboende barn til og med det kalenderåret barnet fyller 18 år. I tillegg dekkes utgifter til rei-

se for representantens egne barn som ikke er medlemmer av representantens husstand, mellom barnets hjemsted og Oslo til og med kalenderåret barnet fyller 18 år.

Representantene har krav på inntil to familiereiser i året per berettiget person for representanter som bor mer enn 40 kilometer fra Oslo. Representanter som har foreldreansvar for barn alene, kan i tillegg få dekket reiseutgifter til ledsager for barnet til og med det kalenderåret barnet fyller tolv år.

Innkalte vararepresentanter som har gjort tjeneste i til sammen seks måneder eller mer i løpet av tolv måneder, har rett til å få dekket familiereiser etter første og andre ledd.

Kapittel 4 Ytelser til representanter som pendler

§ 16 Pendlerboliger

Representanter som har skattemessig bosted minst 40 kilometer fra Stortinget, jf. skatteloven § 3-5, kan etter søknad tildeles pendlerbolig.

Representanter som disponerer annen bolig innenfor avstandskravet i første ledd, kan ikke tildeles pendlerbolig. En representant anses å disponere en bolig dersom han eller hun gjennom et eie- eller leieforhold står fritt til daglig å bruke hele eller deler av boligen. En representant anses ikke å disponere en bolig dersom den i sin helhet er leid ut og leieforholdet er etablert på søknadstidspunktet. Stortingets presidentskap kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra kravet om at leieforholdet må være etablert på søknadstidspunktet.

Stortingets presidentskap kan stille nærmere vilkår for disponering av pendlerbolig.

§ 17 Pendlerreiser

Representanter som har sitt hjemsted mer enn 40 kilometers kjørelengde fra Stortinget og har pendlerbolig, kan få dekket utgifter til reise til og fra Stortinget eller pendlerboligen og representantens hjemsted inntil én gang per uke. Representanter får dekket inntil én ekstra hjemreise per uke til og med kalenderåret barn i husstanden fyller 18 år. Frem til og med kalenderåret barnet fyller 20 år, kan det i særlige tilfeller gjøres unntak fra aldersgrensen. Vararepresentanter som er innkalt for en kortere periode enn en hel uke, får ikke dekket reiseutgifter etter dette leddet.

I uker med helligdag på tirsdag, onsdag eller torsdag, dekker Stortinget ytterligere én pendlerreise til og fra hjemstedet og Stortinget eller pendlerboligen. Stortinget dekker inntil to pendlerreiser i slike uker.

Presidentskapet kan i særlige tilfeller utvide antall pendlerreiser per uke.

Bestemmelsene i kapittel 3 gjelder så langt de passer.

§ 18 Utgifter til flytting

Stortinget kan dekke nødvendige utgifter til én flytting fra hjemstedet til en pendlerbolig og én flytting fra pendlerbolig til hjemstedet. Pendlerboligen må ligge innenfor 40 kilometers kjørelengde fra Stortinget.

Stortinget dekker ikke flyttekostnader for innkalte vararepresentanter.

Stortinget dekker ikke kostnader ved flytting mellom pendlerboliger, med mindre representanten må bytte pendlerbolig etter krav fra Stortinget.

Kapittel 5 Andre ytelser

§ 19 Feriepenger til innkalte og fast møtende vararepresentanter

Innkalte vararepresentanter og fast møtende vararepresentanter som trer ut av Stortinget mellom 1. januar og 30. juni, får feriepenger etter satsene i hovedtariffavtalene i staten på siste ordinære utbetalingsdag før Stortinget avbryter sine forhandlinger i juni. Feriepengene beregnes på grunnlag av godtgjøringen representantene mottok i det foregående kalenderåret.

For valgte stortingsrepresentanter som trer ut av Stortinget utenom valg, eller som har permisjon ut valgperioden, gjelder samme regler som for fast møtende vararepresentanter som trer ut av Stortinget.

Innkalte vararepresentanter som etter beslutning av Stortingets presidentskap beholder godtgjøringen i perioden etter at Stortinget har avbrutt forhandlingene i juni, får ikke feriepenger på siste ordinære utbetalingsdag før Stortinget avbryter sine forhandlinger i juni. Disse får først feriepenger i januar det påfølgende året etter satsene fastsatt i hovedtariffavtalene i staten. Feriepenges grunnlaget beregnes på grunnlag av godtgjøringen utbetalt i siste kalenderår, inkludert eventuell fratredelsesyttelse etter § 25.

Stortingsrepresentanter som trer inn i regjeringen, har ikke krav på feriepenger.

§ 20 Sykepenger til fratrådte stortingsrepresentanter

Stortingets presidentskap kan etter søknad innvilge sykepenger til stortingsrepresentanter og fast møtende vararepresentanter som er sykmeldte på tidspunktet de trer ut av Stortinget etter valg. Det samme gjelder for fast møtende vararepresentanter som trer ut av Stortinget.

Sykepenger gis etter tilsvarende regler som for ansatte i staten så langt reglene passer. Sykepenger fra folketrygden og arbeidsgiver skal trekkes fra sykepengene fra Stortinget.

Representantene må dokumentere arbeidsuførheten med legeerklæring. Sykepengene kan falle bort dersom arbeidsuførheten ikke blir tilfredsstillende dokumentert.

§ 21 Innkalte vararepresentanters utgifter til barnepass

Innkalte vararepresentanter kan i særlige tilfeller få dekket nødvendige og dokumenterte utgifter til barnepass. Tapt arbeidsinntekt for barnepasserer dekkes ikke.

§ 22 Ytelser til etterlatte ved dødsfall

Hvis en stortingsrepresentant eller en fast møtende vararepresentant dør i løpet av valgperioden, skal ektefelle eller samboer, eller barn under 18 år dersom representanten ikke hadde ektefelle eller samboer, få utbetalt representantens godtgjøring for måneden representanten døde, og de tre påfølgende månedene.

Hvis en stortingsrepresentant eller en fast møtende vararepresentant dør i løpet av valgperioden, dekkes inntil 1 gang grunnbeløpet i folketrygden til gravferden og minnesamvær. Det samme gjelder hvis en innkalt vararepresentant dør på reise til eller fra Stortinget eller i perioden innkallingen gjelder.

En stortingsrepresentant eller en fast møtende vararepresentant skal ha gruppelevsforsegling tilsvarende som for ansatte i staten. En innkalt vararepresentant skal ha forsegling for den perioden innkallingen gjelder. Dette leddet gjelder også for stortingsrepresentanter som er i regjering.

§ 23 Yrkesskadeforsegling og andre forseglinger

En stortingsrepresentant eller en fast møtende vararepresentant har rett til ytelser ved yrkesskade tilsvarende som for ansatte i staten. En innkalt vararepresentant har samme rett for den perioden innkallingen gjelder. Dette leddet gjelder også for stortingsrepresentanter som er i regjering.

Stortinget kan tegne andre forseglinger for representantene enn det som følger av denne bestemmelsen.

§ 24 Dekning av reise- og overnattingsutgifter for innkalte vararepresentanter

Vararepresentanter som er innkalt til å møte og har sitt hjemsted mer enn 40 kilometer fra Stortinget, får dekket utgifter til reise til og fra Stortinget og til overnatting i innkallingsperioden. Ved overnatting på hotell dekkes også trekkfri sats for merutgifter til mat tilsvarende som for bolig uten kokemuligheter.

Kapittel 6 Fratredelsesyttelse og omstillingsytelse

§ 25 Fratredelsesyttelse

Formålet med ytelsen er å sikre inntekt for stortingsrepresentanter som ufrivillig blir stående uten inntekt i en overgangsperiode.

Stortingets presidentskap kan etter søknad fra stortingsrepresentanter og fast møtende vararepresentanter som ikke fortsetter på Stortinget etter valg, innvilge fratredelsesyttelse i inntil tre måneder. Det samme gjelder

der fast møtende vararepresentanter som trer ut av Stortinget i løpet av valgperioden, og innkalte vararepresentanter som har møtt sammenhengende i minst tolv måneder i én valgperiode. Stortingets presidentskap kan i særlige tilfeller etter søknad fra en innkalt vararepresentant innvilge fratredelesytelse i inntil én måned også ved kortere møtetid.

Ytelsen tilsvare ordinær godtgjøring etter § 6. Tillegsgodtgjøring og forhøyet godtgjøring til stortingspresidenten etter § 6 andre ledd og § 8 inngår ikke i ytelsen.

Fast møtende og innkalte vararepresentanter kan ikke få innvilget fratredelesytelse for mer enn til sammen tre måneder i løpet av én og samme valgperiode.

En fratrådt stortingsrepresentant som tidligere har mottatt sykepenger etter § 20, kan søke Stortingets presidentskap om fratredelesytelse. Perioden med fratredelesytelse forkortes med det antallet dager representanten har mottatt sykepenger.

§ 26 Omstillingsytelse

Formålet med ytelsen er å sikre inntekt for stortingsrepresentanter som ufrivillig blir stående uten inntekt i en overgangsperiode.

Stortingets presidentskap kan etter søknad fra stortingsrepresentanter og fast møtende vararepresentanter som etter valg ikke fortsetter på Stortinget, innvilge inntil seks måneders omstillingsytelse i tillegg til ytelsen etter § 25. Det er krav om å aktivt søke arbeid, starte egen virksomhet eller heve sin kompetanse.

For å få omstillingsytelse må representanten ha vært valgt inn eller møtt fast på Stortinget sammenhengende i minst to valgperioder. Fast møtende vararepresentanter oppfyller kravet om å ha møtt fast i minst to valgperioder dersom varaperioden begynte i forbindelse med utnevning av regjering i direkte sammenheng med et stortingsvalg. I særlige tilfeller kan kravet om ansiennitet fravikes.

Ytelsen tilsvare 66 prosent av godtgjøringen etter § 6. Tillegsgodtgjøring og forhøyet godtgjøring etter § 6 andre ledd og § 8 inngår ikke i ytelsen.

En fratrådt stortingsrepresentant som tidligere har mottatt sykepenger etter § 20, kan søke Stortingets presidentskap om omstillingsytelse. Perioden med omstillingsytelse forkortes med det antallet dager representanten har mottatt sykepenger.

§ 27 Bortfall og avkorting av ytelsene

Fratredelesytelse og omstillingsytelse bortfaller dersom mottakeren har bruttoinntekt fra stilling på minst 30 timer per uke.

Ytelsene skal ellers avkortes mot annen inntekt, men først når inntekt opptjent i ytelsesperiodene samlet overstiger 0,1 ganger grunnbeløpet i folketrygden.

Det avkortes deretter krone for krone mot følgende skattepliktige inntekter opptjent i ytelsesperioden:

- brutto arbeidsinntekt,
- netto virksomhetsinntekt og
- kapitalinntekter i form av netto leieinntekter fra fast eiendom og utbytte fra aksjer og andre selskapsandeler.

Andre ledd gjelder tilsvarende for brutto pensjon som er utbetalt for ytelsesperioden.

Ytelsene skal ikke avkortes mot feriepenger.

Inntekt som opptjenes i utlandet eller i Norge fra internasjonal organisasjon, regnes som inntekt etter andre ledd selv om inntekten er skattefri i Norge.

Mottakere av fratredelesytelse og omstillingsytelse som blir kjent med at det er lagt til grunn for lav inntekt, må umiddelbart informere Stortinget og dokumentere den faktiske inntekten.

Kapittel 7 Administrative bestemmelser

§ 28 Representantenes opplysningsplikt

Den som søker om ytelser fra Stortinget, skal legge frem de opplysningene som er nødvendige for at Stortinget skal kunne vurdere om han eller hun har rett til ytelsen. Den som mottar en ytelse, skal underrette Stortingets administrasjon om endringer som kan ha avgjørende betydning for hans eller hennes rett til å fortsette å motta ytelsen, eller som Stortingets administrasjon må kjenne til for å kunne kontrollere ytelsens størrelse. Opplysningsplikten gjelder også den som tidligere har mottatt ytelser fra Stortinget.

§ 29 Innhenting av opplysninger fra andre enn representanten selv

Opplysninger fra andre enn representanten skal om mulig innhentes i samråd med representanten selv, slik at han eller hun har kjennskap til innhentingene.

Stortingets administrasjon kan innhente de opplysningene som er nødvendige for å kontrollere om vilkårene for ytelser som er mottatt fra Stortinget, er eller har vært oppfylt i tilbakelagte perioder. Opplysningene kan innhentes fra nåværende og tidligere arbeidsgivere, pensjonsordninger, utdanningsinstitusjoner, finansinstitusjoner, regnskapsførere, folketrygdens organer, Folkeregisteret og skattemyndighetene.

Den som blir pålagt å utlevere opplysninger, skal utlevere dem uten godtgjøring og uten hinder av taushetsplikt.

§ 30 Behandling av personopplysninger

Stortinget kan behandle personopplysninger, herunder personopplysninger som nevnt i personvernforordningen artikkel 9 og 10, når dette er nødvendig for å kunne utføre oppgaver i eller i medhold av loven her.

§ 31 Taushetsplikt for ansatte i Stortingets administrasjon

Ansatte i Stortingets administrasjon har taushetsplikt om opplysninger om personlige forhold og om drifts- eller forretningshemmeligheter som omtalt i forvaltningsloven § 13. Taushetsplikten gjelder også etter at den ansatte har avsluttet arbeidsforholdet. Han eller hun kan heller ikke benytte slike opplysninger i egen virksomhet eller i tjeneste eller arbeid for andre. Reglene i forvaltningsloven §§ 13 a til 13 f gjelder tilsvarende.

Dersom en ansatt mottar opplysninger som er underlagt strengere taushetsplikt enn det som følger av første ledd, gjelder de strengere reglene.

Taushetsplikten etter første og andre ledd påhviler også andre som utfører tjeneste eller arbeid for Stortingets administrasjon.

§ 32 Tilbakebetaling og trekk i fremtidige ytelser

Dersom en representant har fått en utbetaling som han eller hun ikke hadde krav på, og forsto eller burde ha forstått at utbetalingen skyldtes en feil, kan Stortinget kreve tilbake det han eller hun ikke hadde krav på. Det samme gjelder når mottakeren eller noen som har handlet på mottakerens vegne, har forårsaket feilutbetalingen ved forsettlig eller uaktsomt å ha gitt feilaktige eller mangelfulle opplysninger.

Stortinget skal fremsette krav om tilbakebetaling etter første ledd dersom mottakeren eller noen som handlet på mottakerens vegne, har opptrådt forsettlig eller grovt uaktsomt, med mindre det finnes særlige grunner til å la være å fremsette krav.

Dersom mottakeren var i god tro, kan Stortinget ikke kreve tilbakebetalt mer enn det mottakeren hadde igjen av det utbetalte beløpet da han eller hun ble kjent med feilen. Ved vurderingen av om en utbetaling helt eller delvis skal kreves tilbake, skal det blant annet legges vekt på størrelsen på det feilutbetalte beløpet, hvor lang

tid det er gått siden utbetalingen fant sted, og om mottakeren har innrettet seg i tillit til den.

Stortinget kan la være å kreve tilbakebetaling dersom det feilutbetalte beløpet utgjør mindre enn fire ganger rettsgebyret. Dette gjelder likevel ikke dersom mottakeren eller noen som opptrådte på mottakerens vegne, har opptrådt forsettlig eller grovt uaktsomt.

Første til fjerde ledd gjelder tilsvarende dersom det som skal kreves tilbake, er verdien av en naturalytelse.

Stortinget kan kreve at en representant som ikke innen tre måneder har dokumentert utlegg betalt direkte av Stortinget, skal godtgjøre Stortinget for utlegget. Stortinget skal frafalle kravet eller tilbakebetale når dokumentasjon foreligger.

For å dekke krav etter første til fjerde ledd kan Stortinget avregne mot fremtidige ytelser. Det kan kreves renter etter forsinkelsesrenteloven. Kravet er tvangsgrunnlag for utlegg. Foreldelsesloven § 17 nr. 3 og § 21 nr. 1, 4 og 5 gjelder tilsvarende.

Kapittel 8 Overgangsbestemmelser og ikrafttredelse

§ 33 Overgangsbestemmelser

Representanter som ikke fortsetter på Stortinget etter valget i 2025, kan søke om omstillingsytelse etter § 26 selv om de ikke oppfyller kravet om minst to valgperioders ansiennitet i bestemmelsens tredje ledd første punktum. Tidsbegrensingen på seks måneder i § 26 andre ledd gjelder ikke for representanter som ikke fortsetter på Stortinget etter valget i 2025. Dersom vilkårene ellers er oppfylt, kan disse søke om å få omstillingsytelse i inntil tolv måneder.

§ 34 Ikrafttredelse

Loven trer i kraft 1. oktober 2025.

Fra samme tidspunkt oppheves lov 20. desember 2016 nr. 106 om godtgjørelse for stortingsrepresentanter (stortingsgodtgjørelsesloven).

Masud Gharahkhani

president

